



REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD REPUBLIKE
Z A G R E B

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA AGENCIJA ZA POŠTU I
ELEKTRONIČKE KOMUNIKACIJE

Primljeno:	29.12.2010 12:21:57		
Klasifikacijska oznaka	344-01/10-01/1310		Org. jed.
Urudžbeni broj:	437-10-1		-04
	Pril.	Vrij.	
	1	0	

Broj: Us-1659/2009-6



U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E !

P R E S U D A

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Markt kao predsjednice vijeća, Smiljana Mikuša i Borisa Markovića kao članova vijeća, te sudskog savjetnika Igora Prokurice kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja HT-Hrvatske telekomunikacije d.d., zastupane po punomoćnici Maji Mandić, protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-08/09-01/00001, ur. broj: 376-04-09-01 od 15. prosinca 2008., radi naplate cijene za pružanje usluga pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji s pripadajućim sadržajima, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 8. rujna 2010.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženog tijela točkom 1. izreke tužitelju je naloženo da prilikom izrade procjene ukupnih troškova u ponudi za kolokacijske usluge koristi jedinične cijene materijala iz izlaznih stavki svog službenog financijskog sustava na dan izrade ponude. Točkom 2. izreke rješenja tužitelju je naloženo da operatorima korisnicima u roku od mjesec dana od dana primopredaje kolokacijskog prostora unaprijed uplaćeni iznos za pripremu i stavljanje na raspolaganje kolokacijskog prostora uskladi sa stvarnim troškovima na način da izvrši povrat viška uplaćenih sredstava. Točkom 3. izreke rješenja utvrđeno je da je tužitelj dužan postupiti po rješenju danom primitka i točkom 4. izreke rješenja utvrđeno je da u slučaju nepostupanja na način i u rokovima određen ovim rješenjem, nadzornik elektroničkih komunikacija izreći će odgovornoj osobi tužitelja upravnu mjeru izraženu u novčanom iznosu u visini dvadesetorostruke prosječne plaće u Republici Hrvatskoj u proteklom tromjesječju. Svaka sljedeća upravna mjera izriče se u dvostrukom iznosu.

U pravodobno podnesenoj tužbi tužitelj osporava zakonitost rješenja te u bitnome navodi da rješenje pobija zbog pogrešne primjene zakona, jer u postupku koji je prethodio donošenju rješenja nije se postupalo prema pravilima postupka i zbog toga što činjenično stanje nije pravilno utvrđeno i što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. Tužitelj ističe da je tuženo tijelo pogrešno primijenilo materijalne propise navodeći da tužitelj nije ispunio svoje regulatorne obveze koje ima temeljem članka 60. stavka 3. Zakona o telekomunikacijama, te članka 3. stavka 6. Pravilnika o pristupu izdvojenoj lokalnoj petlji, a kojim su odredbama propisane obveze proglašanih operatora da naplaćuju cijene za pružanje usluge pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji i pripadajućim sadržajima u skladu s načelima transparentnosti, nediskriminacije objektivnosti i troškovne usmjerenosti, pri čemu se cijene moraju temeljiti na stvarnim troškovima pruženih usluga, uključujući i razumnu stopu povrata na ulaganje. Tužitelj ističe da je tuženo tijelo utvrdilo nejednakost u cijeni kabela koju tužitelj plaća dobavljačima, te cijeni kabela koju tužitelj izračunava operatorima prilikom sklapanja ugovora o pružanju kolokacijskih usluga, iz čega prema mišljenju tuženog tijela proizlazi povreda obveze određivanja cijene temeljene na stvarnim troškovima pruženih usluga. Tužitelju nije jasno o kakvoj se nejednakosti cijena kabela radi i zašto bi takva nejednakost cijena, ako i postoji, povlačila za sobom obvezu tužitelja da svoju cijenu temelji na stvarnim troškovima. Tužitelj smatra da tuženo tijelo pogrešno zaključuje da je riječ o povredi regulatornih obveza tužitelja utvrđenih navedenim odredbama. Tužitelj ističe da se cijena kabela obračunava jednako kako za interne potrebe tako i prema operatorima korisnicima kod izrade ponuda za kolokacijske usluge utvrđene metodom prosječnog troška odnosno unosom ulaznih stavki (cijena) raznih dobavljača u financijski sustav tužitelja koji ih prema unaprijed određenom algoritmu uprosječuje na jediničnu cijenu materijala koja je vidljiva na izlaznim stavkama na određeni datum. Tužitelj ističe da je primjena takove metode sukladna Međunarodnim računovodstvenim standardima i Zakonom o računovodstvu, te je drži ispravnom i zakonitom. Tužitelju je isto tako nejasno na temelju čega je tuženo tijelo utvrdilo da cijene koje je tužitelj koristio nisu bile trenutno važeće sukladno ispisu iz financijskog sustava tužitelja za određeni kabel. Tužitelj isto tako smatra da osporavano rješenje sadrži nedostatke zbog kojih se ne može ispitati jer isto ne sadrži obrazloženje sukladno odredbi članka 209. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku.

Predlaže da Sud tužbu uvaži, te poništi osporavano rješenje.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu prigovara svim navodima iz tužbe. Tuženo tijelo u bitnome osporava prigovor pogrešne primjene materijalnih propisa. Ističe da jedna od regulatornih obveza tužitelja je obveza utemeljena na članku 60. Zakona o telekomunikacijama. Sukladno odredbi članka 60. stavka 1. navedenog Zakona tužitelj kao operator sa znatnijom tržišnom snagom na mjerodavnom tržištu usluga nepokretnih javnih telefonskih mreža, i to javnih govornih usluga i usluga prijenosa govora, zvuka, podataka, dokumenata, slika i drugog u nepokretnoj telekomunikacijskoj mreži, mora na zahtjev drugih operatora omogućiti pristup svojoj izdvojenoj lokalnoj petlji ili pripadajućim sadržajima, prema načelima transparentnosti, ravnopravnosti, nediskriminaciji i troškovne usmjerenosti. Zakonom odnosno Pravilnikom je propisana obveza tužitelja da naplaćuje cijenu za pružanje usluge pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji i pripadajućim sadržajima u skladu s naprijed navedenim načelima, pri čemu se cijene moraju temeljiti na stvarnim

troškovima pruženih usluga, uključujući i razumnu stopu povrata na ulaganja. Tuženo tijelo navodi da je u stručnom nadzoru utvrdilo da tužitelj ne ispunjava regulatorne obveze, odnosno ne postupa sukladno navedenim odredbama Zakona i Pravilnika, obzirom da ne naplaćuje cijene za pružanje usluge pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji i pripadajućim sadržajima u skladu s naprijed navedenim načelima. Tuženo tijelo ističe da je utvrđena nejednakost u cijeni kabela koju tužitelj plaća dobavljačima, te cijeni kabela koju tužitelj zaračunava operatorima prilikom sklapanja ugovora o pružanju kolokacijskih usluga, iz čega proizlazi povreda obveze da se cijene za pružanje usluge pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji i pripadajućim sadržajima moraju temeljiti na stvarnim troškovima pružanja usluga, uključujući i razumnu stopu povrata na ulaganje. Stoga tuženo tijelo ističe da je neosnovana tvrdnja tužitelja da tužitelj nije potpuno utvrdio činjenično stanje.

Predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba je neosnovana.

Odredbom članka 60. stavka 1. Zakona o telekomunikacijama („Narodne novine“, broj 122/03, 158/03, 177/03, 60/04, 70/05) propisano je da operatori nepokretnih javnih telefonskih mreža, koje je vijeće Agencije odredilo operatorima sa znatnijom tržišnom snagom u pružanju nepokretnih javnih telefonskih mreža i usluga, i to javne govorne usluge, prijenosa podataka, zvuka, slika i drugog telekomunikacijskim kapacitetima u nepokretnoj mreži, moraju, na zahtjev drugih operatora, omogućiti pristup svojoj izdvojenoj lokalnoj petlji. Stavkom 3. navedenog članka Zakona propisano je da troškove cijene za lokalne petlje i pripadajuću opremu moraju biti nediskriminirajući i objektivni, te objavljeni na prikladan način. Cijene moraju biti troškovno usmjerene, odnosno moraju osigurati davatelju lokalne petlje pokrivanje stvarnih troškova, uključujući i razumnu stopu povrata na ulaganje.

Odredbom članka 3. stavka 6. Pravilnika o pristupu izdvojenoj lokalnoj petlji („Narodne novine“, broj 45/05 i 99/05) propisano je da proglašeni operatori naplaćuju cijene za pružanje usluge pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji i pripadajućeg sadržaja u skladu s načelima transparentnosti, nediskriminacije, objektivnosti i troškovne usmjerenosti, pri čemu se cijene moraju temeljiti na stvarnim troškovima pružanih usluga, uključujući i razumnu stopu povrata na ulaganje. Za dokazivanje neutemeljenosti cijena tih usluga na navedenim troškovima odgovoran je proglašeni operator koji pruža uslugu pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji.

Iz sadržaja spisa predmeta vidljivo je da je tuženo tijelo obzirom na saznanja o povećanju cijena u ponudama za kolokacije, prvenstveno jediničnih cijena materijala za montažu razdjelnika (MDF-K, HDF) i posebnog kabela pokrenulo postupak stručnog nadzora nad tužiteljem kako bi utvrdilo ispunjava li tužitelj regulatorne obveze vezane uz naplatu cijene za pružanje usluge pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji s pripadajućim sadržajima. Provodeći postupak stručnog nadzora tuženo tijelo je pozvalo i tužitelja da se očituje, te je na temelju pribavljene dokumentacije od tužitelja i analize svih relevantnih činjenica, nadzornik elektroničkih komunikacija utvrdio da tužitelj nije ispunio regulatorne obveze, odnosno ne postupa sukladno odredbama Zakona i Pravilnika obzirom da ne naplaćuje cijene za pružanje usluge pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji i pripadajućim

sadržajima u skladu s načelima transparentnosti, nediskriminacije, objektivnosti i troškovne usmjerenosti. Utvrđena je nejednakost u cijeni kabela koju tužitelj plaća dobavljačima, te cijene kabela koje tužitelj zaračunava operatorima prilikom sklapanja ugovora o pružanju kolokacijskih usluga, čime je tužitelj povrijedio obveze da se cijene za pružanje usluga pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji i pripadajućim sadržajima temelje na stvarnim troškovima pruženih usluga. Radi navedenoga tuženo tijelo je donijelo rješenje uz valjano obrazloženje koje ovaj Sud prihvaća.

Slijedom navedenoga, a imajući u vidu naprijed citirane zakonske propise, te načela tržišnog natjecanja i dovodeći ih u vezu sa razumnom stopom povrata ulaganja, tuženo tijelo je prema ocjeni Suda, osnovano donijelo rješenje kojim je naložilo tužitelju da prilikom izrade procjene ukupnih troškova u ponudi za kolokacijske usluge koristi jedinične cijene materijala iz izlaznih stavki svog službenog financijskog sustava na dan izrade ponuda, te da operatorima korisnicima u roku od mjesec dana od dana primopredaje kolokacijskog prostora unaprijed uplaćeni iznos za pripremu i stavljanje na raspolaganje kolokacijskog prostora uskladi sa stvarnim troškovima, na način da izvrši povrat viška uplaćenih sredstava.

Isto tako valja istaknuti da je tuženo tijelo sukladno svojim zakonskim ovlastima, kao nadležno regulatorno tijelo u materiji od interesa za Republiku Hrvatsku, omogućilo tužitelju da se prije donošenja odluka izjasni o činjenicama bitnim za donošenje odluke, te omogućilo tužitelju dostavu sve potrebne dokumentacije i dokaza za koje smatra da su značajni za donošenje odluke.

Radi navedenoga tuženo tijelo je prilikom donošenja rješenja pravilno primijenilo zakon i propise utemeljene na zakonu, potpuno i pravilno utvrdilo činjenično stanje, te osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, radi čega je temeljem odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 53/91, 9/92 i 77/92) tužba odbijena kao neosnovana.

U Zagrebu, 8. rujna 2010.

Zapisničar:
Igor Prokurica, v.r.

Predsjednica vijeća:
Dubravka Markt, v.r.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. HT-Hrvatske telekomunikacije d.d., Zagreb, Savska cesta 32
2. Hrvatska agencija za elektroničke komunikacije, Zagreb, sa spisom

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik

